

Επιβλητική τοιχογραφία Ένθρονης Παναγίας στον Καθεδρικό Ναό Στοκχόλμης

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Το πρωί της Κυριακής των Βαΐων, αμέσως μετά το πέρας της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σουηδίας και πάσης Σκανδιναυίας κ. Κλεόπας παρουσίασε στο τέλος της ομιλίας του προς το εκκλησίασμα, το νέο εικονογραφικό διάκοσμο του Καθεδρικού Ναού Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης.

Συγκεκριμένα, παρουσίασε την επιβλητική τοιχογραφία της Ένθρονης Παναγίας της Βρεφοκρατούσας, πλαισιωμένη από δέκα μικρούς και μεγάλους Προφήτες, διαστάσεων 6.50 X 4.20 μ., η οποία τοποθετήθηκε στις 12 Απριλίου, στο κέντρο

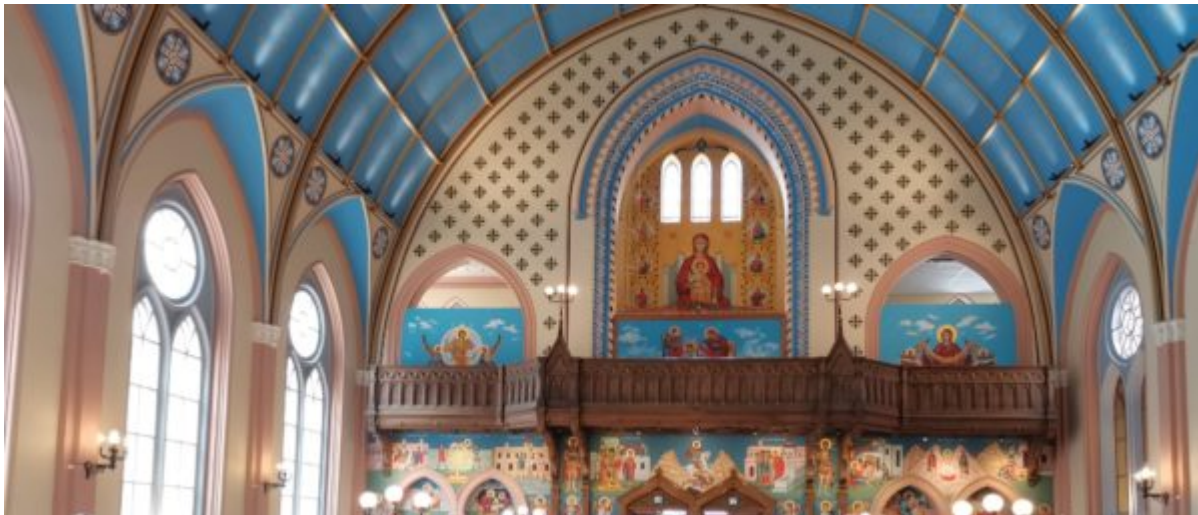
του υπερώου.

Η συγκεκριμένη αγιογραφική παράσταση είναι αντίγραφο της Ένθρονης Παναγίας της Βρεφοκρατούσας, του έτους 1664, του Εμμανουήλ Τζάνε.

Στην συνέχεια, παρουσιάστηκε και η έτερη εικόνα της Θεοτόκου, η οποία τοποθετήθηκε στα δεξιά του υπερώου και απεικονίζει την Αγία Σκέπη, βαστάζουσα την τιμία εσθήτα, πλαισιωμένη από δύο αγγέλους, διαστάσεων 2.34 X 2.70 μ..

Οι δύο αυτές αγιογραφίες ιστορήθηκαν από τους αδελφούς κ.κ. Μιχαήλ και Δημήτριο Ανδρούτσο και τον συνεργάτη τους κ. Σπυρίδωνα Μέτση.

Είχε προηγηθεί, τον Οκτώβριο του 2021, η τοποθέτηση 34 ακόμη τοιχογραφιών, από τους ίδιους αγιογράφους, στον ως άνω Καθεδρικό Ναό.

Ομιλία Σεβ. Μητροπολίτου Σουηδίας για την Κυριακή των Βαΐων Καθεδρικός Ναός Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης:

«Τήν ψυχωφελῇ πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν» και στη λαμπρά και πανεπίσημη ταύτη ημέρα αξιωθέντες να φθάσουμε, εορτάζουμε σήμερα μία διπλή υποδοχή. Η πρώτη ασφαλώς, είναι η θριαμβευτική είσοδος του Κυρίου μας στα Ιεροσόλυμα, όπως μάς την παρουσίασε το σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα.

Εισέρχεται ο Κύριος στην «πόλιν τοῦ βασιλέως», «ἐπὶ πώλου ὄνου καθεζόμενος». Ο δρόμος είναι στρωμένος με ρούχα και κλαδιά. Ο κόσμος κρατά στα χέρια του τα «βαΐα τῶν φοινίκων». Και τότε «ἐσείσθη πᾶσα πόλις» (Ματθ. 21,10) από τον ενθουσιασμό και τις φωνές προσκυνητῶν, που υμνούσαν το νέο βασιλιά του Ισραήλ: «Ἰωσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ» (Ἰωάν. 12,13).

Η πομπή φθάνει στο Ναό του Σολομώντος. Εδώ όμως οι φωνές που ακούγονται είναι παράξενες. Νομίζει κανείς ότι έρχονται από έναν άλλο κόσμο. Είναι οι φωνές των μικρῶν παιδιῶν: «Ἰωσαννά, τῷ Υἱῷ Δαυίδ».

Οι Φαρισαῖοι αγανακτοῦν και ρωτοῦν τον Κύριο, αν ακούει τί ψάλλουν τα παιδιά. Και ο Ιησούς απαντά: «οὐδέποτε ἀνέγνωτε, ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καί

θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον»; (Ματθ. 21,16).

Τί σκέψεις όμως γεννά στον καθένας μας η θριαμβευτική υποδοχή του λαού; Γνωρίζουμε ότι ο ίδιος αυτός λαός, μετά από λίγες ημέρες, θα αλλοιώσει τη δοξολογική προσφώνηση «Ἰωσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος», σε ένα παθιασμένο, γεμάτο διαστροφικό μίσος: «Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν» (Ἰωάν. 19,6)

Γιατί όμως αυτή η τόσο απότομη μεταστροφή του λαού; Ο λαός, «οἱ ὄχλοι», είναι το πρόσωπο πλήθος των ανθρώπων. Είμαστε, ίσως, ὅλοι εμεῖς που, πολύ επιφανειακά, δεχόμαστε το μήνυμα της αλήθειας του Ευαγγελίου και δεν το αφήνουμε να διαποτίσει τον εσωτερικό μας κόσμο και να μᾶς μεταμορφώσει.

Συνδεόμαστε προσωπικά, μέσω των Ι. Μυστηρίων της Εκκλησίας μας, με το ολοζώντανο πρόσωπο του Κυρίου μας, εν τῷ συνδέσμῳ της αγάπης;

Μήπως δικαιολογείται η «σιωπή» και η «απουσία» του Θεοῦ από το σύγχρονο κόσμο; Μήπως, επειδή επιμένουμε στις δικές μας σκέψεις και αντιλήψεις, την αυτάρκειά μας; Μήπως, εξορίσαμε το Θεό από τη ζωή μας και κάναμε τη γη να βασανίζεται, να πονά και να ματώνει;

Πόσο εύγλωττες και αληθινές είναι για την εποχή μας οι φωνές του Ευαγγελιστή και του Προφήτη αντίστοιχα: Ο Ιησούς «ἐν τῷ κόσμῳ ἦν καὶ ὁ κόσμος αὐτόν οὐκ ᾔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν καὶ οἱ ἴδιοι αὐτόν οὐ παρέλαβον» (Ἰωάν. 1, 10-11). Και, «Ἀκοῇ ἀκούσατε καὶ οὐ μή συνῆτε καὶ βλέποντες βλέπετε καὶ οὐ μή ἴδετε, ἐπαχύνθη γάρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου...» (Ἠσαΐας 6, 9-10).

Διανύουμε, αδελφοί μου, τον 21ο αἰώνα, καυχόμεθα για τα επιτεύγματα της επιστήμης, την πρόοδο του πολιτισμοῦ, το απόγειο της τεχνολογίας και των μέσων επικοινωνίας κι όμως, εν ἔτει 2022, ξαναζούμε το θλιβερό γεγονός και τις συνέπειες του πολέμου, που διεξάγεται στην Ουκρανία.

Γινόμαστε μάρτυρες της παραφροσύνης που καταδυναστεύει την ψυχή και τη συνείδηση και αφήνει πίσω κατόμβες αθώων θυμάτων και οδηγεί στο δρόμο της ξενιτιάς και του ξεριζωμοῦ χιλιάδες ανθρώπους.

Παρά τη θλίψη των ημερῶν, εξαιτίας ὅλων αὐτῶν των αρνητικῶν γεγονότων που βιώνουμε, ανοίγεται μπροστά μας ἕνα παράθυρο ἐλπίδος, ἕνας αληθινός και σωτήριος δρόμος υποδοχῆς και αποδοχῆς του Κυρίου: εἶναι ὁ τρόπος που τα παιδιά υποδέχονται τον Ιησού. Σήμερα τα παιδιά γίνονται οἱ δάσκαλοί μας!

Κι εμεῖς, σήμερα, ὅσοι βρισκόμαστε συμπροσευχόμενοι στον Καθεδρικό Ναό του Μεγαλομάρτυρος Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, αξιωνόμαστε, ὅπως

εισαγωγικά αναφέραμε, και μιας δεύτερης υποδοχής. Συνεχίζοντας τον αγιογραφικό διάκοσμο του Καθεδρικού Ναού, σας προσκαλώ τώρα, να στρέψετε τα βλέμματά σας στο υπερών, και συγκεκριμένα στο μέσον αυτού, και να ατενίσετε την νέα, όντως επιβλητική, τοιχογραφία της Ένθρονης Παναγίας της Βρεφοκρατούσας, διαστάσεων 6.50 X 4.20 μ., η Οποία θα μας ευλογεί και θα μας σκέπει όλους από εκεί ψηλά.

Θα διαπιστώσετε, επίσης, ότι η Παναγία είναι πλαισιωμένη από δέκα Προφήτες, οι οποίοι προανήγγειλαν το γεγονός του Ευαγγελισμού και της Ενσαρκώσεως του δευτέρου Προσώπου της Αγίας Τριάδος.

Η συγκεκριμένη αγιογραφική παράσταση είναι αντίγραφο της Ένθρονης Παναγίας της Βρεφοκρατούσας, του έτους 1664, του Εμμανουήλ Τζάνε.

Σας παρουσιάζω και την δεύτερη εικόνα της Κυρίας Θεοτόκου, η οποία τοποθετήθηκε στα δεξιά του υπερώου και απεικονίζει την Αγία Σκέπη, βαστάζουσα την τιμία εσθήτα, πλαισιωμένη από δύο αγγέλους, διαστάσεων 2.34 X 2.70 μ..

Οι δύο αυτές αγιογραφίες ιστορήθηκαν από τους αδελφούς κ.κ. Μιχαήλ και Δημήτριο Ανδρούτσο και τον συνεργάτη τους κ. Σπυρίδωνα Μέτση.

Είχε προηγηθεί, όπως θα ενθυμείσθε, τον περσινό Οκτώβριο, η τοποθέτηση 34 ακόμη τοιχογραφιών, από τους ίδιους αγιογράφους.

Υποδεχόμενοι, λοιπόν, μαζί με τον εισερχόμενο στην Αγία Πόλη Μεσσία, Λυτρωτή, Σωτήρα και Ευεργέτη των ψυχών ημών, τις τοιχογραφίες της Κυρίας Θεοτόκου, της Υπερμάχου Στρατηγού του Γένους μας, κι ως την παρακαλέσουμε προσευχητικώς: «Υπό τήν σήν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν, Θεοτόκε, τάς ἡμῶν ἱκεσίας, μή παρίδης ἐν περιστάσει, ἀλλ’ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη Ἄγνη, μόνη εὐλογημένη».

Ας έχουμε την ευχή και προστασία Της, δεόμενη, ως Γοργοεπήκοος, υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου και της αμέσου καταπαύσεως του πυρός στην Ουκρανία! Αμήν.